

5. Шуть М. Організація дитячих свят. – К.: Шк. світ, 2010.

6. Педагогічний плейбек. Ефективний засіб ситуаційного навчання педагогів І.А. Кондратець // Дошкільне виховання. – 2017 – №2. – С. 20-24.

7. Сучасні підходи до організації свят і розваг. Методичні рекомендації / А.Шевчук // Дошкільне виховання. – 2000. – №3.

УДК 377.36:004.4 27

Кашук Н.В.,

викладач суспільних дисциплін ДНЗ

«Подільський центр ПТО»

natka.3009@yandex.ru

ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ СУСПІЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН В ЗАКЛАДАХ П(П)ТО

На початку ХХІ століття через швидкий технологічний розвиток все більше почали приділяти уваги різним медіа-ресурсам та впроваджувати в наукове середовище різні види мультимедійних засобів.

Мультимедійна технологія – це технологія, яка дозволяє за допомогою комп'ютера інтегрувати, обробляти і водночас відтворювати різноманітні типи сигналів, різні середовища, засоби і способи обміну даними, відомостями.[1]

Використання мультимедійних технологій на уроках історії, громадянської освіти, основ правових знань та трудового законодавства дають можливість збільшити доступ до методичних матеріалів, урізноманітнити навчальний процес своєю наочністю, краще сприймати і засвоювати матеріал. Активне впровадження в систему професійної (професійно-технічної) освіти мультимедійних засобів охопило напрямки як теоретичного, так і практичного навчання. Але для отримання максимально позитивних досягнень викладач повинен вдало поєднувати вербальний та візуальний матеріал.

Мультимедійні засоби за призначенням і виконуваними операціями навчання поділяю на: засоби зберігання і відтворення навчальної інформації; засоби контролю/самоконтролю; засоби самонавчання; аудіо-комунікативні засоби; візуально-спостережні засоби; читально-письмові засоби [3].

Ефективно використовую під час підготовки до уроку, пошуку цікавої інформації засоби зберігання і відтворення навчальної інформації. Суспільні знання постійно оновлюються, а тому вважаю їх дієвими в гонитві за інформацією та позитивним її використанням.

Під час уроків повторення, систематизації знань, умінь та навичок, актуалізації знань та їх контролю активно застосовую засоби контролю/самоконтролю, зокрема з тем: «Україна в роки Першої світової війни», «Друга світова війна», «Україна в перші повоєнні роки (1945 – початок 1950-х рр.)», Тема: Держави Азії та Латинської Америки «Японія», «Китай»; тема: Права громадян України на працю: «Трудовий договір»; «Трудова дисципліна»; «Конституційні основи України» та ін. Ці засоби забезпечують автоматизацію процесу перевірки ступеня засвоєння навчальної інформації й оцінювання знань. Це дає можливість, створивши завдання до теми, після її закінчення

перевірити рівень знань учнів та використовувати їх в подальшому.

Реалізуючи потенціальні можливості мультимедійного навчання шляхом синтезації характерних особливостей всіх попередніх засобів використовую засоби самонавчання (підручники, періодичні видання, інтернет, відеофільми, карти, таблиці тощо). Створення презентацій, захист проектів сприяють кращому засвоєнню матеріалу, розвитку творчого мислення тощо. Це може бути як завдання на випередження, а також і одним з видів практичної роботи з історії, Громадянської освіти.

Корисні візуальні матеріали, які складаються з об'єктів, моделей, діаграм, таблиць, графіків, анімації та постерів, карт, глобусів і таблиць, що посиляються на ілюстративні топографічні вказівки, малюнків, слайдів, фільмів, рухливих малюнків та телебачення, на мою думку, є одним з найефективніших та найбільш застосовуваних на уроках. На заняттях з історії використовую карти, особливо з проведення бойових дій, для кращого розуміння та орієнтування в ситуації. Демонстрація портретів політичних діячів, діячів культури та мистецтва, пам'яток архітектури в подальшому сприяє глибшому розумінню змісту навчання та допомагає учням у підготовці до ЗНО. Показ фільмів на історичну тематику, фрагментів сучасних стрічок не лише роблять уроки цікавішими, але більш ефективнішими та інформаційнішими.

Формуючи картотеку таких фільмів, розділяю навчальні, художні та науково-популярні з метою чіткого усвідомлення достовірності фактів, відчуття епохи та порівняльного аналізу всіх відтворюваних подій.

Як показує практика, найбільш ефективно учні сприймають матеріал саме через візуалізацію. Це значною мірою підвищує рівень успішного засвоєння нових знань та повторення уже пройденого матеріалу. Обговорення переглянутих відеофрагментів, фільмів, проектів, презентацій створює на уроці ситуацію успіху для кожного учня, атмосферу взаєморозуміння та дає можливість конструктивного діалогу між викладачем та учнем.

Відомо (дослідження інституту Євролінгвіст, Голландія), що більшість людей запам'ятовують 5% почутого і 20% побаченого. Вдало використане інформаційне поле на уроці забезпечить викладачу високий рівень запам'ятовування (до 40 – 50%), зекономить час, необхідний для засвоєння матеріалу (на 30%), а набуті у такий спосіб знання збержуться у пам'яті людини набагато довше [4].

Структура заняття з використанням мультимедійних технологій не має суттєвих змін. Навпаки, викладач має можливість подати більше цікавої інформації, зробити урок насиченішим та цікавішим [2].

Використання мультимедійних засобів на уроках суспільних дисциплін у ПТНЗ у вигляді презентацій, відео, схематичного зображення, ілюстративних демонстрацій, тестування дає можливість учням краще засвоїти матеріал, сприяє покращенню аналізаторських здібностей та вмінню дискутувати.

Література

1. <https://uk.wikipedia.org>
2. Буйницька О.П. Інформаційні технології та технічні засоби

навчання. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 240 с.

3. Педагогічні науки / Стратегічні напрями реформи системи освіти
Міщенко О.А. / Харківський національний педагогічний університет імені
Г.С. Сковороди, Україна
http://www.rusnauka.com/25_DN_2008/Pedagogica/28714.doc.htm

4. Гнатюк Д. ІТ – технології – перепустка до майбутнього:
Інформаційні технології в школі // Директор школи. – 2003.– № 47.– С. 15–16.

УДК 378.01

Кендюхова А.А.,

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки,
психології і корекційної освіти комунального закладу
«Кіровоградський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
імені В. Сухомлинського»
kendyhova-aa@ukr.net

ОЦІНЮВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПЕДАГОГА ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ

Чимало досліджень у галузі педагогіки, психології присвячені різним аспектам самого процесу оцінювання: О. Савченко, Н. Бібік, В. Давидова, (організація контролю та оцінювання знань учнів); М. Алексюк, Ю. Бабанський, В. Онищук (педагогічні основи оцінювання). Недостатня розробленість питання професійної компетентності педагогічних працівників зумовлює необхідність дослідження наукових засад вивчення змісту поняття «професійна компетентність», виокремлення та уточнення її видів та їх сутності, зокрема, поняття «оцінювальна компетентність», критеріїв та показників її розвиненості, з тим, щоб побудувати відповідну модель управління розвитком професійної компетентності.

Мета нашого дослідження в тому, щоб розкрити сутність оцінювальної компетентності сучасного педагога, як системи підходів, критеріїв та факторів, структурних компонентів, та запропонувати шляхи формування і удосконалення оцінювальної компетентності в умовах післядипломної педагогічної освіти.

Виклад основного матеріалу. Здійснений нами аналіз низки наукових досліджень, зокрема дисертаційних, свідчить про те, що у педагогічних науках сьогодні масово вивчаються проблеми формування й розвитку професійних компетентностей педагога, проте оцінювальна компетентність не була предметом окремого дослідження. У контексті нашого дослідження питання формування саме оцінювальної компетентності педагога має велике значення, тому що наявність і подальше вдосконалення здатності людини формулювати коректні висновки, оцінні судження про певний об'єкт, явище, процес, спираючись на чітко визначені критерії оцінки, є обов'язковою умовою не тільки професійного, а й особистісного розвитку.

Досліджуючи проблеми якості освіти та її оцінювання, Лукіна Т.О. виокремлює оцінну компетентність педагога як здатність оцінювати результати